ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρχ. 3. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις τῶν παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας ὁσάκις ὑποπέση εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωσιῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ν. Κ ο ν τ ο δ ή μ α ν. Μεσολόγγιον. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας : «*Τιμιώτατοι καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιοι ἰδιοκτῆται τοῦ ἄνω περιοδικοῦ «Μπουκέτου» πρὸ πολλοῦ τυγχάνω ἀναγνώστης σας, καὶ εἶδα τὰς φλογερὰς ἀναμνήσεις περὶ τῶν δαφόρων πραγμάτων καὶ δὴ τῶν ἱστορικῶν, μὲ συνεκίνησαν εἰς ἄκρον βαθμοῦ τοῦ θαυμασμοῦ. Δι' ὃ καὶ ἔπλεξα τὸ κάτωθεν πολύστιχον ρητόν, περὶ τῶν χρόνων τῆς αἱματηρᾶς σκλαβιᾶς*».

Τὸ πολύστιχον ὅμως ρητόν σας, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ χρόνια τῆς Σκλαβιᾶς», δὲν εἶνε, δυστυχῶς, ἐπιτυχές. Σᾶς παρέσυρε ἴσως ὁ ἐνθουσιασμός σας. Τὰ ἐν αὐτῷ εἶνε φύρδην μίγδην. Ὡς ἐν πεδίῳ μάχης, μετὰ τὴν σύγκρουσιν. Πλίνθοι τε καὶ κέραμοι ἀτάκτως ἐρριμμένοι ! Ἴδέστε καὶ σεῖς τυπωμένον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος «πολύστιχον ρητόν» καὶ θὰ βεβαιωθῆτε ὅτι δικαίως ὁμιλοῦμεν περὶ πλίνθων τε καὶ κεράμων :

«*Τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, ἦτο ἤδη πεπρωμένα, εἰς τὸ νὰ ἀγωνίζονται, οἱ ἥρωες τοῦ πνεύματος, καὶ τῆς ἀληθινῆς ὑπέρ' φυσικῆς, ἀνδρείας εἰς τὸ νὰ καταλάβωσι τὸν μυροβολοῦντα ἀέρα, τῆς ἐλευθερίας καὶ νὰ ἀναστηλώσωσι, τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν τιμὴν διὰ τῆς κλεφτουριᾶς, καὶ τοῦ περιφήμου ἀρματολικίου.*

«*Ἐπέπρωτο δὴ νὰ συμβῶσι, καθὼς συνέβησαν τὰ πράγματα, νὰ τιμηθῆ καὶ νὰ δοξασθῆ καὶ νὰ ὑπεροθαυμασθῆ ἡ Ἑλλάς, διὰ τὰ παράτολμα αὐτῆς ἔργα, νὰ συγγινήση τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδέας, καὶ τῶν νοῦν τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου ὄντος*».

Ἄ ν τ. Μ ι χ α λ ά κ η ν. Καστελλόριζον. Δημοσιεύομεν καὶ σήμερα μερικὲς ἀπὸ τὶς χαριτωμένες παραδόσεις καὶ σάτυρες τῆς ὡραίας σας πατρίδος :

«*Οἱ κάτοικοι τοῦ Καστελλορίζου λένε γιὰ τοὺς Κυπραίους : Μιὰ φορὰ οἱ Κυπραῖοι εἶδαν ἕνα καράβι νὰ σίχνη τὴ βάρκα του στὴ θάλασσα καὶ φώνεξαν :*

Ἐγέννησεν ὁ Κάσαος
Κι' ἔκαμε Καρσοῦλι !

Δηλαδὴ

Ἐγέννησε τὸ καράβι
κι' ἔκαμε καραβάκι !

«*Ἐπίσης οἱ Καστελλοριζιῶτες λένε γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου Σύμης, ὅτι μιὰ φορὰ... βάλανε τὴ σαρδέλλα στὸ κλουβί... γιὰ νὰ κελαδήση !... Γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς Χάλκης πάλι λένε ὅτι πήρανε κάποτε τὸ σφύριγμα τοῦ βαπορι οῦ... γιὰ μούγγρισμα λιονταριοῦ, καὶ τὴ γκαμήλα γιὰ... λαγὸ ἑκατοχρονίτικο !...*»

Νὰ τώρα καὶ τὸ ἀνέκδοτό σας γιὰ τὸν ποιητὴ Σοῦτσο (ποιὸν ὅμως τῶν δύο ; Τὸν Ἀλέξανδρο ἢ τὸν Παναγιώτη ;) :

«*Μιὰ φορὰ πῆγε ὁ Σοῦτσος στὴν Κάσο καὶ μιὰ Κασιώτισσα τὸν ρώτησε πῶς τοῦ φαίνεται τὸ νησί. Τότε ὁ Σοῦτσος ἀπάντησε ἐμμέτρως:*

Ρίπτω πέτραν μὲ σφενδόνην
Κι' ὁ Θεὸς τῆς εἶπε : —«Στά-
(σου !»
Καὶ ἀμέσως σχηματίσθη
Τὸ νησίδιον τῆς Κάσου.

Τὰ πρωτότυπα ὄχι τόσον ἐπιτυχῆ. Εἶνε εὔκολον νὰ μᾶς βρῆτε αὐτοῦ βιβλία ἢ φυλλάδια σχετικὰ μὲ τὴν ἱστορίαν, τὴν τοπογραφία, τὴν λαογραφία κλπ. τῶν νησιῶν σας ; Θὰ μᾶς ὑποχρεώνατε. Π. Τ α λ ι α δ ῶ ρ ο ν. Κύπρον. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Καλοὶ ὁπωσδήποτε στίχοι ὑπάρχουν στὸ «Χαμένα Ὄνειρα» καὶ στὸ «Εἴτε σὲ δῶ Ζητιάνισσα». Τὸ σύνολο ὅμως ὄχι ἄμεμπτο. Τὰ ἄλλα ποιήματα πολὺ πρόχειρα. Νομίζουμε πὼς πρέπει νὰ διαβάσετε Ἕλληνας ποιητάς. Θὰ δῆτε καὶ θὰ μάθετε πολλά. Γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Π. Κ α λ ο ύ β α ν. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί. Μὴν γράφετε πειὰ στίχους. Οὔτε κἀν πεζογράγουδα. Ἀφοσιωθῆτε στὴν πρόζα. Γιατί τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε βέβαια δημοσιεύσιμο, μὰ δείχνει πὼς μπορεῖτε μὲ τὸν καιρό, τὴ μελέτη καὶ τὴν προσπάθεια νὰ γράφετε καλύτερα πράγματα. Ἰ. Μ α υ ρ ι δ ά κ η ν. Ἐχίνοι. Τὸ ποίημά σας θυμίζει Ἀνακρέοντα, μὰ δὲν εἶνε τεχνικῶς ἄμεμπτο. Διορθῶστε το ἂν μπορεῖτε. Β. Σ. Ν., Ναύπλιον. Μᾶς γράφετε στὴν φιλική σας ἐπιστολή :

«*Πολυαγαπημένο μου μπουκέτο*

«*Ἂν καὶ μόλις δέκα ἑπτὰ (17) Μαΐων, Ἂν καὶ δίχως καμίαν μόρφωσιν μόλις καὶ μετὰ βασάνων ἀπολυτήριον σχολαχείου ἐντούτοις δεν δυστάζω νὰ κάμω ἕνα ποίημα διότι ἀπὸ μικρὸ παιδὶ τὸ ὀνειρόν μου ἦτο καὶ εἶνε νὰ κάμω ἕνα ποίημα, κλπ. κλπ.*»

Ἡ ἐπιθυμία σας νὰ γράφετε στίχους, εἶνε πολὺ-πολὺ εὐγενική. Μὰ ἐπειδὴ οἱ στίχοι δὲν γράφουνται καὶ τόσον εὔκολα, σᾶς συμβουλεύουμε ν' ἀρχίσετε νὰ διαβάζετε. Διαβάζετε στίχους καὶ πεζὰ καὶ θὰ καταοφέρετε ἴσως κάτι. Τὸ σημερινό σας ποίημα ὄχι καλό. Ἀκοῦστε λοιπὸν τὴν συμβουλή μας καὶ ριχτῆτε στὴ μελέτη. Θὰ μᾶς εὐλογῆτε μιὰ μέρα γιατί σᾶς παρακινήσαμε νὰ τὸ κάμετε. Γ. Ζ ω η φ ό ρ ο ν. Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ ὅ,τι καλὸ μᾶς γράφετε. Ἡ εἰκόνες τοῦ 21 ἄρχισαν, ὅπως βλέπετε, νὰ δημοσιεύουνται ἀπὸ τὸ φύλλο αὐτό. Καὶ στὶς ἐσωτερικὲς ὅμως σελίδες τοῦ «Μπουκέτου» δημοσιεύουνται περίφημες σπάνιες παλῆες γκραβοῦρες, σχετικὲς μὲ τὴν ἐπανάστασι, τοὺς ἥρωάς της, τὶς ἐνδυμασίες τους, κτλ. κτλ. Τὸ διήγημά σας, δυστυχῶς, ὄχι πετυχημένο. Πρόχειρο, μὲ γλῶσσα καὶ ὕφος ἀταίριαστα γιὰ πεζογράφημα. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ στίχοι. Διαβάστε Ἕλληνας ποιητὰς καὶ πεζογράφους. Ρ ἐ ν ο ν Γ λ α ύ κ ο ν. Καβάλλαν. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἀπολύτως καλοί. Μὰ ὄχι καὶ ἀνεπιτυχεῖς ἐντελῶς. Γι' αὐτὸ μὴ ἀπελπίζεστε. Γράφετε καὶ πρὸ πάντων διαβάζετε. Ἔτσι μόνον θὰ δημιουργήσετε κάτι τὸ τέλειο. Β. Δ ρ ο σ ι ν ι ώ τ η ν. Κηφισιά. Τὸ ποίημά σας ὄχι πετυχημένο, δυστυχῶς. Γ ι ά κ η ν Χ. Ρ.. Κέρκυραν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ κ' ἐγκάρδια λόγια σας. Τὸ ἔργο τοῦ Μεροῦδέλ τὸ ἔχουμε. Ἂν μᾶς βρῆτε ἱστορικὰ ἢ ἄλλα φιλολογικὰ θὰ μᾶς ὑποχρεώσετε. Θὰ τὰ πληρώσουμε δὲ εἰς πολὺ καλὴν τιμήν. Α. Φ ι ν τ ι κ ά κ η ν. Ἀπὸ τὰ ποιήματά σας πιὸ καλὸ τὸ «Παραμύθι». Μὰ ἀν τὸ διορθώνατε ἀκόμη κάπως θάταν καλύτερο. Ἴδού το πάντως :

—«...*Ἦταν μιὰ ἄλλη ἐποχὴ παλιὰ καὶ μαγεμένη*
ποῦ μούγκριζε νυχτόημερα στοῦ δάσου τὴ σπηλιὰ
δωδεκακέφαλο θεριό, μὰ... εἶσαι ἀφηρημένη
κι' ἀπὸ τὸ παραμύθι μου δὲν ἄκουσες μιλιά».

—«*Γιαγιάκα, ἐσὺ μὲ πέρα-*
(σες πῶς εἶμαι κοριτσάκι
ἀλήθεια θὰ θυμήθηκες τὶς ἀλ-
(λες χειμωνιές
ποὺ ἀντάμα ἐδῶ καθόμαστε στὸ
(ἴδιο αὐτὸ τζάκι
καὶ παραμύθια μοῦλεγες γιὰ
(δράκους, γιὰ σπηλιές...

-Κῦττα με πῶς μεγάλωσα, πο-
(διὰ πιὰ δὲν φορῶ
ἡ γάμπες μου γεμίσανε, μοῦ
(ἐφούντωσαν τὰ στήθεια
κι' ἀλαφροτρεμουλιάζουνε σὰν
(σέρνω τὸ χορὸ
καὶ τὸ μυαλό μου δὲν λογάει
(αὐτὰ τὰ παραμύθια...

«Νὰ εἰπῆς γιὰ κάποια ποὺ κρυ-
(φὰ σκύβει ἀπ' τὸ παραθύρι
τὸ παλληκάρι ποὺ περνᾶ νὰ
(ἰδῆ τ' ἀγαπημένο
καὶ νοσταλγεῖ στὴν ἀγκαλιά
(του ἀπάνω ν' ἀπογύρῃ
αὐτὰ τὰ παραμύθια σου, ναί,
(τὰ καταλαβαίνω...»

—«*Δὲν ξέρω τέτοια, κόρη*
(μου ; μὰ κάτι πούν' ἀ-
(λήθεια
ἕνας αἰῶνας μ' ἔμαθε καὶ πρό-
(σεχτο καλὰ
δίνουνε ψεύτικα φτερὰ παρό-
(μοια παραμύθια
κι' ἀφίνουν ἀχαλίνωτα τῶν
(νέων τὰ μυαλά...»

—«*Γιαγιὰ ἡ φωτιά μας ἔ-*
(σβυσε, κι' ἡ ὥρα ἔχει πε-
(ράσει
ἔλα καὶ δώσ' μου ὡς πάντοτε
(τὸ βραδυνὸ φιλί
ὅμως γιατί κρυφογελᾶς, ποὺ
(ἡ νύχτα μέχει πιάσει ;
σᾶφίνω τὴν καλὴ νυχτιὰ για-
(γιάκα μου καλή».

Τὸ προτελευταῖο δηλαδὴ τετράστιχο εἶνε ψεύτικο, πρόχειρο, ἀντιποιητικό. Ἐπίσης μποροῦσε νὰ τελειώνη καλύτερα.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ἐρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των, ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 84
ΒΟΛΟΣ: Ἑρμοῦ 111